

Образувани/решени през 2023 г. във Върховния касационен съд дела за корупционни престъпления

Общият брой на образуваните във ВКС през 2023 г. наказателни дела и такива, по които е постановен краен съдебен акт през 2023 г., с предмет престъпления, включени в приложения № 1 и № 2 към [Заповед № 777/18.10.2022 г.](#) на председателя на ВКС, е 48.

От тях 6 са „случаи на корупция на високо равнище“, като по всички са постановени решения от Върховния касационен съд.

I. Дела за корупционни престъпления с подсъдими лица, заемащи висши публични длъжности (по чл. 6 от ЗПК)

Дела с предмет същински корупционни престъпления

1. По наказателно дело № 893/2022 г. подсъдимото лице е изпълняващо длъжността „началник на Митница Свиленград“. Производството е образувано по касационна жалба на Т. С. К. срещу решението по в.н.о.х.д. № 100/2021 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е изменена присъда на Окръжен съд – Хасково. С нея подсъдимият е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (лице, което заема отговорно служебно положение и поиска и приеме дар, който не му се следва, за да не извърши действия по служба), като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 години. Признат е за виновен и за престъпление по чл. 283 от НК (длъжностно лице, което използва своето служебно положение, за да набави за себе си или за друго противозаконна облага), като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 2 години. Определено е едно общо наказание „лишаване от свобода“ в размер на 4 години, като е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 5000 лева. С въззивното решение присъдата е отменена в частта по чл. 283 от НК и в тази му част е прекратено наказателното производство. Отменена е присъдата и в частта, в която подсъдимият е признат за виновен в качеството му на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение по смисъла на чл. 93, т. 1, б. „а“ от НК, като е оправдан по това обвинение. В останалата част присъдата е потвърдена.

С Решение № 247/05.07.2023 г. по к.н.д. № 893/2022 г. ВКС изменя решението на Апелативен съд – Пловдив в частта, с която е потвърдено наказанието на Т. С. К. за престъплението по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК по присъдата на Окръжен съд – Хасково, като намалява размера на наказанието „лишаване от свобода“ от 4 години на 3 години и отлага изпълнението за изпитателен срок от 5 години; намалява размера на наказанието „лишаване от право да заема длъжност в държавната администрация“ от 6 години на 5 години. Касационният съд отменя въззивното решение, както следва: в частта, с която е отменена присъдата на Окръжен съд – Хасково относно осъждането на Т. С. К. за престъплението по чл. 283 от НК и на основание чл. 334, т. 4 от НПК вр. чл. 81, ал. 3 вр. чл. 80, ал. 1, т. 4 от НК вр. чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК е прекратено наказателното производство; в частта, с която е потвърдена присъдата на Окръжен съд – Хасково по приложението на чл. 53, ал. 2, б. „б“ от НК и по разностите. Връща делото за ново разглеждане в отменените части на Апелативен съд – Пловдив от друг състав от стадия на съдебното заседание. Остава в сила въззивното решение в останалата му част.

2. По наказателно дело № 497/2023 г. едното подсъдимо лице (Н. Г. Н.) е директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – Плевен при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ към Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Делото е образувано по протест срещу решението на Апелативен съд – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 77/2022 г., с което е потвърдена присъдата на Окръжен съд – Ловеч по н.о.х.д. № 87/2021 г. С нея Н. Г. Н. е признат за невиновен в това да е извършил престъпления по чл. 304б, ал. 1, пр. 1 и пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК; чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК; чл. 339, ал. 1 от НК. С присъдата е признат за невиновен и И. В. И. в това да е извършил престъпления по чл. 304б, ал.

1, пр. 1 и пр. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК; чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК; чл. 339, ал. 1 от НК; чл. 348, б. „а“ от НК.

С Решение № 436/23.11.2023 г. по к.н.д. № 497/2023 г. ВКС отменя решението на Апелативен съд – Велико Търново в частта относно обвинението по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 и по чл. 339, ал. 1 от НК по отношение на Н. Г. Н., както и в частта относно обвинението по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК по отношение на И. В. И. и връща делото за ново разглеждане на въззивната инстанция от друг състав на съда от стадия на съдебното заседание.

Дела с предмет престъпления на длъжностни лица с вероятен корупционен мотив

3. По наказателно дело № 33/2023 г. подсъдимото лице е изпълнителен директор на Университетската многопрофилна болница за активно лечение „Света Анна“ АД, София. Производството е образувано по протест срещу въззивната присъда по в.н.о.х.д. № 691/2021 г. на Софийския апелативен съд (САС), с която е отменена присъдата на Софийския градски съд (СГС) по н.о.х.д. № 5780/2018 г. и подсъдимият Д. В. Д. е признат за невиновен и оправдан по обвинението по чл. 219, ал. 1 от НК. Присъдата е потвърдена в оправдателната част.

С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за виновен за това, че в качеството си на длъжностно лице – изпълнителен директор на УМБАЛ „Света Анна“ АД, не положил достатъчно грижи за управлението и запазването на повереното му имущество, като не изпълнил постановление на Министерския съвет и решение на Съвета на директорите, като от това са последвали значителни щети за болницата в размер на 4 821 148,15 лева – престъпление по чл. 219, ал. 1 от НК (безстопанственост). На Д. В. Д. е наложено наказание 6 месеца „пробация“ с пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“. Оправдан е по обвинението по чл. 219, ал. 3 от НК (умишлена безстопанственост).

С Решение № 335/04.10.2023 г. по к.н.д. № 33/2023 г. на ВКС е оставена в сила въззивната присъда на Софийския апелативен съд.

4. По наказателно дело № 441/2023 г. подсъдимото лице е съдия, като обвинението е за длъжностни и документни престъпления при разглеждането на търговско дело. Производството е образувано по протест срещу въззивната присъда по в.н.о.х.д. № 853/2022 г. на САС, с която Р. М. Ч. е призната за невиновна в качеството си на съдия в Софийския градски съд да е извършила престъпление по чл. 311 от НК. Потвърдена в останалата част е присъдата по н.о.х.д. № 2255/2018 г. на Специализирания наказателен съд (закрит), с която подсъдимата е призната за невиновна в качеството си на съдия да е извършила престъпление по чл. 282 от НК.

С Решение № 343/10.10.2023 г. по к.н.д. № 441/2023 г. на ВКС е оставена в сила въззивната присъда по в.н.о.х.д. № 853/2022 г. на Софийския апелативен съд.

5. По наказателно дело № 200/2023 г. подсъдимото лице е прокурор. Производството е образувано по жалба на Р. П. Б. срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 830/2022 г. на САС. С присъда по н.о.х.д. № 476/2021 г. на Специализирания наказателен съд Р. П. Б. е призната за невиновна в извършване на: престъпление по чл. 283 от НК; престъпление по чл. 288, пр. 2 от НК; престъпление по чл. 289 от НК спрямо Ц. Ж. Г. И. Призната е за виновна в извършване на престъпление по чл. 289 от НК спрямо А. Г. Д., като е оправдана да е извършила престъплението по чл. 26, ал. 1 от НК. Наложено ѝ е наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, чието изпълнение е отложено за срок от 3 години. С присъдата на САС е отменена първоинстанционната, като Р. П. Б. е призната за виновна в извършване на престъплението по чл. 288, пр. 2 от НК, като ѝ е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца. В останалата част присъдата на СНС е потвърдена. Определено е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, като е отложено за срок от 3 години.

С Решение № 253/06.07.2023 г. по к.н.д. № № 200/2023 г. на ВКС е оставена в сила въззивната присъда на Софийския апелативен съд.

Дела, с предмет злоупотреба със служебно положение на длъжностни лица и престъпления на недлъжностни лица с вероятен корупционен мотив

6. По наказателно дело № 978/2020 г. едно от подсъдимите лица (В. Д. Д.) е изпълнителен директор и член на Съвета на директорите на „Топлофикация София“ АД, като обвинението е за длъжностно присвояване в особено големи размери. Касационното производство е второ поред. Образувано е по протест срещу решението по в.н.о.х.д. № 185/2020 г. на САС, с което е потвърдена присъдата на СГС по н.о.х.д. № 3626/2016 г. С нея подсъдимият В. Д. Д. е признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК за това, че в качеството си на длъжностно лице по чл. 93, т. 1, б „б“ от НК – изпълнителен директор и член на Съвета на директорите на „Топлофикация София“ ЕАД, като извършител в съучастие с М. Л. А. присвоил чужди пари в размер на 4 424 800,82 лв., поверени му да ги управлява, като длъжностното присвояване е в особено големи размери, представлява особено тежък случай и е извършено при условията на продължавано престъпление. Със същата присъда подсъдимата М. Л. А. е призната за невиновна в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК, за това, че като помагач в съучастие с В. Д. Д. – извършител, умишлено улеснила подсъдимия да присвои чужди пари, поверени му да ги управлява.

С Решение № 63/07.02.2023 г. по к.н.д. № 978/2020 г. на ВКС е оставено в сила решението по в.н.о.х.д. № 185/2020 г. на Софийския апелативен съд.

II. Дела за корупционни престъпления с подсъдими лица, които не заемат висши публични длъжности

Дела с предмет същински корупционни престъпления

Престъпление по чл. 301 от НК – 4 дела

1. Наказателно дело № 765/2023 г. е образувано по жалба на Г. И. Й. срещу решението по в.н.о.х.д. № 190/2023 г. на Апелативен съд – Пловдив. С присъда на Окръжен съд – Пазарджик Г. И. Й. е признат за виновен в това, че в периода от 31.08.2021 г. до 10.09.2021 г. в гр. Пазарджик, в сградата на Дирекция „Инспекция по труда“ – Пазарджик, като длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б. „а“ от НК, заемащо длъжността „главен инспектор“ в Дирекция „Инспекция по труда“, в условията на продължавано престъпление е поискал и приел дар – парична сума от 500 лева, която не му се следва, за да не извърши действие по служба – за да не състави акт за установено административно нарушение по чл. 61, ал. 1 от КТ срещу работодателя „Парк Агрокултури“ ООД и така да наруши службата си по задължение, посочено в чл. 21, ал. 4, т. 3 от Устройствения правилник на Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ и в Раздел V, т. 5 от длъжностната му характеристика, като това нарушение на службата не съставлява престъпление. На основание чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 54 от НК на Г. И. Й. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 500 лв. Лишен е и от право да заема държавна длъжност за срок от 2 години. С обжалваното въззивно решение присъдата е изменена, като подсъдимият е оправдан да е извършил престъплението по чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 от НК при условията на чл. 26, ал. 1 от НК. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

Към настоящия момент няма постановен краен съдебен акт.

2. Наказателно дело № 194/2023 г. е образувано по касационни жалби на С. К. М., П. Б. Т. и Д. Н. Я. – инспектори в „Автомобилна администрация“ – гр. Пловдив, срещу решението по в.н.о.х.д. № 212/2022 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена присъда на Окръжен съд – Пловдив. С нея С. К. М., П. Б. Т. и Д. Н. Я. са признати като съизвършители в

качеството им на длъжностни лица за виновни в извършването на продължавано престъпление по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (поискване и приемане на дарове, които не им се следват, за да не извършат действие по служба), за което на С. К. М. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 3 години и „глоба“ в размер на 4000 лв., а на П. Б. Т. и Д. Н. Я. – наказанията „лишаване от свобода“ за по 2 години и „глоба“ в размер на по 3000 лева. Подсъдимите са лишени и от право да заемат държавна длъжност в ИА „Автомобилна администрация“ за срок от по 5 години за всеки. Оправдани са по първоначално повдигнатото им обвинение, че деянията са извършени посредством злоупотреба със служебно положение – квалифициран състав на престъплението „подкуп“ по чл. 302, т. 2 вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

С Решение № 359/13.10.2023 г. на ВКС е оставено в сила въззивното решение на Апелативен съд – Пловдив.

3. Наказателно дело № 145/2023 г. е образувано по искане на главния прокурор за възобновяване на производството по н.о.х.д. № 3648/2018 г. на СГС, в.н.о.х.д. № 636/2021 г. на САС и к.н.д. № 441/2022 г. на ВКС по отношение на осъдения И. Р. Г. С присъдата по н.о.х.д. № 3648/2018 г. на СГС Е. М. Г. и И. Р. Г. са признати за виновни в извършено престъпление по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, а именно за това, че при условията на продължавано престъпление като длъжностни лица в ТД на НАП – София, в съучастие като съизвършители помежду си, поискали дар – сумата от 7000 лв., и приели дар – сумата от 2000 лв., от Ю. С. Г. – представляващ и управляващ „Слатина авто“ ЕООД, който не им се следва, за да не извършат действие по служба. Наложени са им наказанията „лишаване от свобода“ за срок от по 3 години за всеки подсъдим, отложено с изпитателен срок от по 5 години, и „глоба“ в размер на по 2500 лв. за всеки от тях. Е. М. Г. е лишен от право да заема контролна държавна или обществена длъжност, както и да упражнява професия или дейност, свързани с контролна дейност за срок от 5 години. С решението по в.н.о.х.д. № 636/2021 г. на САС е изменена присъдата, като подсъдимите са оправдани по обвинението да са извършили престъплението по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК при условията на продължавано престъпление по чл. 26, ал. 1 от НК. С решението по к.н.д. № 441/2022 г. на ВКС въззивното решение е оставено в сила.

С Решение № 226/20.06.2023 г. по к.н.д. № 145/2023 г. на ВКС са отменени по реда на възобновяването присъдата на СГС, ведно с определение от 10.01.2023 г., постановено по реда на чл. 414, ал. 1 от НПК по същото дело, решението на САС и решението на ВКС само в частите им относно наказателната отговорност на осъдения И. Р. Г. и делото е върнато за ново разглеждане в отменената част на Софийския градски съд от стадия на съдебното заседание.

4. Наказателно дело № 747/2022 г. е образувано по касационни жалби на Н. П. В., С. И. М., Г. Н. А. и Д. П. Д. срещу решението по в.н.о.х.д. № 22/2020 г. на АСНС. С присъда на Специализирания наказателен съд Г. Н. А. и Н. П. В. са признати за виновни в това, че на 15.07.2011 г. в с. Тракия в условията на продължавано престъпление като съизвършители в качеството си на длъжностни лица приели от С. И. М. и Д. П. Д. дарове, които не им се следват – 6800 лв., за да не извършат действия по служба, а именно да не осъществят контролни функции по отношение на допустимата максимална маса за движение по пътищата на превози средства (престъпление по чл. 30, ал. 1, предл. 2 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК). На всеки от двамата са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 г., отложено за 4 г., „глоба“ от 2000 лв. и „лишаване от право да заема държавна длъжност, свързана с контрол на пътни превозни средства“ за 3 г. С.И.М. е признат за виновен в това, че в с. Тракия дал подкуп от 5000 лв. на Н. П. В. и Г. Н. А. Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 г., отложено за 4 г., и „глоба“ от 2000 лв. Д. П. Д. е признат за виновен в това, че в с. Тракия дал подкуп от 1800 лв. на Н. П. В. и Г. Н. А. Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 1 г. и 6 м., отложено с изпитателен срок от 3 г., и „глоба“ от 500 лв. С решението на АСНС присъдата е изменена така: Г. Н. А. и Н. П. В. са признати за невиновни относно приложеното на чл. 26, ал. 1 по обвинението за престъпление по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2, извършено на 15.07.2011 г. в с. Тракия; Г. Н. А. и Н. П. В. са признати за

невиновни да са извършили на 05.05.2011 г. в гр. Раднево и в съучастие деянието по чл. 301, ал. 1, предл. 2 вр. чл. 20, ал. 2; намалени са наложените на Г. Н. А., Н. П. В. и С. И. М. наказания „лишаване от свобода“ от 2 г. на 1 г. и 6 м.; намален е изпитателният срок, за който е отложено изпълнението на наказанията „лишаване от свобода“ на Г. Н. А., Н. П. В. и С. И. М. от 4 на 3 г.; намалени са наложените на Г. Н. А. и Н. П. В. наказания „лишаване от право да заема държавна длъжност, свързана с контрол на пътните превозни средства“ от 3 г. на 2 г. и 6 месеца. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С Решение № 66/14.02.2023 г. по к.н.д. № 747/2022 г. на ВКС е оставено в сила решението на АСНС.

Престъпление по чл. 302, т. 1 от НК – 10 дела

1. Наказателно дело № 824/2023 г. е образувано по касационна жалба на И. Г. К. срещу въззивната присъда по в.н.о.х.д. № 642/2022 г. на Софийския апелативен съд. С присъда по н.о.х.д. № 36/2021 г. на Окръжен съд – Благоевград И. Г. К. и С. П. Т. са признати като съизвършители за виновни в извършването на престъпление по чл. 302, т. 1, пр. предпоследно и т. 2, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (поискване и приемане на подкуп чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение), за което са им наложени наказанията „лишаване от свобода“ за по 3 години, чието изпълнение е отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на по 1000 лева. Лишени са и от право да заемат държавна или обществена длъжност за срок от 3 години. С решение по в.н.о.х.д. № 977/2021 г. на САС присъдата е потвърдена. С решение по к.н.д. № 145/2022 г. на ВКС решението на САС е отменено и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

С присъдата по в.н.о.х.д. № 642/2022 г. на САС е отменена първоинстанционната в частта, с която С. П. Т. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 1, пр. предпоследно и т. 2, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК, като е оправдан по това обвинение. Със същата присъда И. Г. К. е признат за невиновен за това да е действал в съучастие със С. П. Т. и за квалификацията по чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 от НК. В останалата част присъдата е потвърдена.

Към настоящия момент няма постановен краен съдебен акт.

2. Наказателно дело № 733/2023 г. е образувано по касационен протест и касационна жалба на М. О. Г. (младши автоконтрольор към РУ на МВР – Никопол) срещу решението на Апелативен съд – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 51/2023 г., с което частично е изменена (оправдан е подсъдимият по т. 2 на чл. 302 от НК – подкуп чрез изнудване посредством злоупотреба със служебното положение) присъдата по н.о.х.д. № 297/2020 г. на Окръжен съд – Плевен. С нея М. О. Г. е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 302, т. 1 и т. 2, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което поиска и приеме дар, който не му се следва, за да не извърши действия по служба – полицейски орган).

Към настоящия момент няма постановен краен съдебен акт.

3. Наказателно дело № 274/2023 г. е образувано по касационни жалби на Н. Р. А. срещу решението по в.н.о.х.д. № 289/2022 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с което частично е изменена присъдата по н.о.х.д. № 634/2021 г. на Окръжен съд – Русе. С нея Б. Г. Б., Е. С. М. и Н. Р. А. са признати за виновни за това, че са извършили престъпление по чл. 302, т. 1, пр. 6, вр. чл. 301, ал. 1, пр. 1 и пр. 2 от НК в съучастие и при условията на продължавано престъпление. Подсъдимият Н. Р. А. е признат за невиновен и оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК. Прието е, че деянието представлява административно нарушение и му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева. На Б. Г. Б. е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 години и „глоба“ в размер на 6000 лева. Лишен е от право да заема държавна длъжност в системата на МВР и да упражнява полицейска професия за срок от 5 години. На Е. С. М. е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и „глоба“ в размер на 4000 лева. Лишен е от право да заема държавна длъжност в системата на МВР и да

упражнява полицейска професия за срок от 3 години. Отложено е изтърпяването на наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 5 години. На Н. Р. А. е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и „глоба“ в размер на 3000 лева. Лишен е от право да заема държавна длъжност в системата на МВР и да упражнява полицейска професия за 3 години. Отложено е изтърпяването на наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 3 години.

С решението на Апелативен съд – Велико Търново присъдата е изменена в санкционната ѝ част. Намалено е наложеното на Б. Г. Б. наказание „лишаване от свобода“ от 4 на 3 години, като изтърпяването е отложено за срок от 5 години. На Е. С. М. са намалени изпитателният срок от 5 на 3 години и размерът на глобата от 4000 на 3000 лева. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

С Решение № 139/19.04.2023 г. по к.н.д. № 274/2023 г. на ВКС въззивното решение е изменено в частта, с която е потвърдена присъдата на Окръжен съд – Русе по отношение на наложените на Н. Р. А. наказания „лишаване от свобода“, „лишаване от право да заема държавна длъжност в системата на МВР“ и „лишаване от право да упражнява полицейска професия“ все за срок от 3 години, като е определено наказание „лишаване от свобода“ и лишаване от гореизброените права за срок от 2 години.

4. Наказателно дело № 248/2023 г. е с подсъдим, който е полицейски орган – старши полицай в ГКПП – Русе при Гранично полицейско управление – Русе. Производството е образувано по негова касационна жалба срещу решението по в.н.о.х.д. № 158/2022 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 723/2019 г. на Окръжен съд – Русе. С нея подсъдимият М. Г. М. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 1, пр. 2, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1, пр. 1 и пр. 2 от НК и му е наложени наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, чието изпълнение е отложено с изпитателен срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 2000 лева. Лишен е и от права да заема държавна длъжност в системата на МВР за срок от 5 години и да упражнява полицейска професия за срок от 5 години.

Към настоящия момент няма постановен краен съдебен акт.

5. Наказателно дело № 180/2023 г. е образувано по касационна жалба на С. Д. Б. против решението по в.н.о.х.д. № 701/2022 г. на САС, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 1741/2021 г. на Софийския градски съд. С нея С. Д. Б. е признат за виновен за престъпление по чл. 302, т. 1 вр. чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 от НК – в това, че на 16.08.2019 г. в гр. София приел дар – парична сума в размер на 850 лева, от Л. С. Л., загдето е нарушил службата си – не връчил на Л. С. Л. призовка във връзка с преписка по описа на ОПП-СДВР за извършено нарушение по ЗДВП – в нарушение на служебното си задължение, произтичащо от чл. 84 от ЗАНН вр. чл. 178 НПК и т. 6 на Заповед № 3382з – 68/2019 г. на началника на 07 РУ-СДВР, издадена на основание чл. 54 ЗМВР и чл. 24, ал. 4 от Инструкция № 8121з-823 от 05.11.2014 г. за организация на дейността в МВР по териториалното обслужване на населението, като нарушението на службата не съставлява престъпление. За извършеното престъпление по чл. 302, т. 1 вр. чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 от НК на С. Д. Б. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ в размер на 1 година, отложено със срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 2000 лева. Подсъдимият е лишен от право да заема определена полицейска длъжност в МВР, както и да упражнява професията на полицейски служител за срок от 2 години. Осъден е да заплати равностойността на предмета на престъплението – 850 лева.

С Решение № 320/21.09.2023 г. по к.н.д. № 180/2023 г. на ВКС е оставено в сила в сила въззивното решение на Софийския апелативен съд.

6. Наказателно дело № 159/2023 г. е образувано по касационна жалба на М. П. Д. срещу въззивното решение по в.н.о.х.д. № 188/2022 г. на Апелативен съд – Бургас, с което е потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 432/2019 г. на Окръжен съд – Сливен. С нея подсъдимият е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което поиска и приеме дар, който не му се следва, за да не извърши действия по служба – полицейски орган). Наложени са

му наказанията „лишаване от свобода“ за 2 години, отложено с изпитателен срок от 3 години, „глоба“ от 1000 лв. и „лишаване от право да заема длъжност в органите на МВР“ за срок от две години.

С Решение № 141/21.04.2023 г. по к.н.д. № 159/2023 г. на ВКС въззивното решение е потвърдено.

7. Наказателно дело № 54/2023 г. е образувано по касационна жалба на С. В. С. срещу решението на САС по в.н.о.х.д. № 341/2022 г. С него е потвърдена присъдата на СГС по н.о.х.д. № 1432/2020 г., с която подсъдимият С. В. С. е признат за виновен и осъден за извършено от него престъпление по чл. 302, т. 1, б. а вр. чл. 301, ал. 1 от НК и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, чието изтърпяване е отложено за срок от 3 години, както и „глоба“ в размер на 2000 лв. Със същата присъда подсъдимият Х. Д. Г. е признат за виновен и осъден за извършено от него престъпление по чл. 304 а вр. чл. 304, ал. 1 от НК и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 месеца, чието изтърпяване е отложено за 3 г. изпитателен срок, както и „глоба“ в размер на 2000 лв.

С Решение № 97/07.03.2023 г. по к.н.д. № 54/2023 г. на ВКС е оставено в сила въззивното решение.

8. Наказателно дело № 810/2022 г. е образувано по касационна жалба на М. Х. К. срещу решението по в.н.о.х.д. № 168/2022 г. на Апелативен съд – Пловдив. С присъда на Окръжен съд – Хасково подсъдимата е призната за виновна в това, че на 18.10.2016 г. в ГКПП „Капитан Андреево“ в качеството си на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – полицейски орган, „младши инспектор“ – старши полицай в 01 група на ГКПП „Капитан Андреево“ при ГПУ – Свиленград, РДГП – Елхово, поискала и приела от И. И. И. дар, който не ѝ се следва (50 евро), за да извърши действие по служба – да допусне за излизане от страната за Република Турция управления от И. И. И. лек автомобил (престъпление по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 от НК). Наложени са ѝ наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 1 г., отложено с изпитателен срок от 3 г., „глоба“ в размер на 1000 лв., „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност в орган на държавната власт“ за срок от 3 г. и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ за срок от 3 г. С въззивното решение е изменена присъдата, като М. Х. К. е осъдена да заплати в полза на държавата сумата от 97,79 лв., представляваща левовата равностойност на 50 евро, предмет на престъплението. В останалата част присъдата е потвърдена.

С Решение № 74/02.02.2023 г. по к.н.д. № 810/2022 г. на ВКС е изменено решението на Апелативен съд – Пловдив, като е отменено в частта, с която на основание чл. 307а от НК подсъдимата е осъдена да плати в полза на държавата сума в размер на 97,79 лева, представляваща левовата равностойност на 50 евро, предмет на престъплението, като решението е оставено в сила в останалата част.

9. Наказателно дело № 574/2022 г. е образувано по касационна жалба на Ж. Д. М. – младши автоконтрольор при Сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Варна, срещу въззивното решение по в.н.о.х.д. № 75/2022 г. на Апелативен съд – Варна, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 947/2021 г. на Окръжен съд – Варна. С нея подсъдимият е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 302, т. 1 вр. чл. 301, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което поиска и приеме дар, който не му се следва, за да не извърши действия по служба – полицейски орган). Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, изпълнението на което е отложено с изпитателен срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 2000 лева. Лишен е от право да заема длъжност в структурите на МВР за срок от 3 години.

С Решение № 50198/01.02.2023 г. по к.н.д. № 574/2022 г. на ВКС е оставено в сила решението на Апелативен съд – Варна.

10. Наказателно дело № 429/2022 г. е образувано по жалби на Р. Р. Б., П. Б. И. и Н. К. И. срещу решението по в.н.о.х.д. № 361/2021 г. на Апелативен съд – Велико Търново. Делото е за втори път пред ВКС. С въззивното решение е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 349/2021 г. на Окръжен съд – Русе. С нея съдът признава за виновни: П. Б. И. за това, че в качеството си на длъжностно лице – полицаи в сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Русе, при условията на продължавано престъпление по време на полицейски проверки е поискал и приел дар, който не му се следва, за да не извърши действия по служба – да състави акт за административно нарушение по Закона за движение по пътищата (ЗДвП), поради което е осъден на 2 години „лишаване от свобода“, като изтърпяването на наказанието е отложено за изпитателен срок от 3 години и 6 месеца, лишен е от правото да заема длъжност в държавната администрация и да упражнява професията „полицаи“ за срок от 3 години; Р. Р. Б. за това, че в качеството си на длъжностно лице – полицаи в сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Русе, в съучастие като съизвършител с П. Б. И. поискал и приел дар, който не му се следва, за да не извърши действие по служба – да състави акт за административно нарушение по ЗДвП, поради което е осъден на 1 година „лишаване от свобода“, като изтърпяването е отложено за 3 години, лишен е от правото да заема длъжност в държавната администрация и да упражнява професията „полицаи“ за срок от 3 години; Н. К. И. за това, че в качеството си на длъжностно лице – полицаи в сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Русе, по време на извършване на пътна полицейска проверка е поискал и приел дар, който не му се следва, за да не извърши действия по служба – да състави акт за административно нарушение по ЗДвП, поради което е осъден на 1 година „лишаване от свобода“, като изтърпяването на наказанието е отложено за изпитателен срок от 3 години, лишен е от правото да заема длъжност в държавната администрация и да упражнява професията „полицаи“ за срок от 3 години.

С Решение № 50163/15.03.2023 г. по к.н.д. № 429/2022 г. на ВКС е отменено въззивното решение и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

Престъпление по чл. 304 от НК – 3 дела

1. Наказателно дело № 1162 от 2023 г. е образувано по жалба на Р.-Я. Б. срещу решението по в.н.о.х.д. № 298/2023 г. на Апелативен съд – Варна. С него е изменена присъдата по н.о.х.д. № 1420/2022 г. на Окръжен съд – Варна, като е отменена в оправдателната ѝ част и вместо това е приложен закон за същото наказуемо престъпление, като Р.-Я. Б. е признат за виновен в това, че на 18.10.2021 г. в гр. Варна дал подкуп от 150 лева на длъжностно лице И. С. да извърши действия по служба – да съдейства да не бъде върната преписка, като коригира лично текста на предложението на кмета на община Варна до Общинския съвет – Варна за вземане на решение за изготвяне на подробен устройствен план за улична регулация, да отстрани пропуските, грешките и нередностите в предложението, да положи съгласувателен подпис, както и да придвижи по-бързо преписката. Деянието е квалифицирано под чл. 304, ал. 1, пр. 3 от НК. В останалата ѝ част присъдата на Окръжен съд – Варна е потвърдена.

Към настоящия момент няма постановен краен съдебен акт.

2. Наказателно дело № 470/2023 г. е образувано по жалба на М. У. А. А. Д. срещу решението по в.н.о.х.д. № 239/2022 г. на САС, с което е изменена в частта за разносните присъдата по н.о.х.д. № 137/2020 г. на СГС и е потвърдена в останалата част. С нея М. У. А. А. Д. е признат за виновен в това, че на 01.08.2017 г. е дал дар – парична сума от 1820 лв., на длъжностни лица при Митница „Столична“ – двама главни митнически инспектори и един старши митнически инспектор, изпълняващи функция по контрол за спазване на акцизното законодателство на Република България, за да не извършат действия по служба – да прекратят митническа проверка за наличието на акцизни стоки без бандерол, поради което и на основание чл. 304, ал. 1 и чл. 54 от НК на подсъдимия са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 2 години, отложено за изпитателен срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 2500 лв., като е оправдан по обвинението да е предложил паричната сума.

С Решение № 233/28.06.2023 г. по к.н.д. № 470/2023 г. ВКС изменя въззивното решение, като намалява наказанието на М У. А. А. Д. на 1 година „лишаване от свобода“ и на „глоба“ от 1000 лева, като оставя в сила решението в останалата му част.

3. Наказателно дело № 255/2022 г. е образувано по касационна жалба на И. И. Д. срещу въззивното решение по в.н.о.х.д. № 498/2021 г. на САС, с което частично е изменена присъдата по н.о.х.д. № 428/2020 г. на Окръжен съд – Благоевград, като предметът на престъплението е преквалифициран от „облага“ в „дар“. С нея подсъдимият е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК, като са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 6 месеца, отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 500 лева.

С Решение № 92/11.01.2023 г. по к.н.д. № 255/2022 г. на ВКС е оставено в сила решението на Софийския апелативен съд.

Престъпление по чл. 304а от НК – 2 дела

1. Наказателно дело № 1145/2023 г. е образувано по касационни жалби на подсъдимия Е. Н. Д. (длъжностно лице – ръководител на Отдел „Вътрешен контрол“ в „Автомагистрали“ ЕАД) срещу въззивната присъда на САС по в.н.о.х.д. № 1079/2022 г. С нея изцяло е отменена първоинстанционната оправдателна присъда по н.о.х.д. № 2654/2019 г. на СГС, като подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (който няколко пъти предложи и даде подкуп – парични суми на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – полицейски орган при ГДБОП – МВР, за да извърши действие по служба). Наложени са му наказанията „лишаване от свобода“ в размер на 1 година, отложено за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 2000 лева.

Към настоящия момент няма постановен краен съдебен акт.

2. Наказателно дело № 815/2023 г. е образувано по касационна жалба на И. В. И. срещу въззивното решение по в.н.о.х.д. № 90/2023 г. на САС, с което е частично изменена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 2774/2019 г. на СГС. С присъдата подсъдимият е признат за виновен и осъден за извършено престъпление по чл. 304а от НК (даване на подкуп на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – полицейски служител) и му е наложено наказание „пробация“ за срок от 6 месеца с пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“, както и „глоба“ в размер на 300 лева. С въззивното решение на САС е изменена присъдата в частта, в която подсъдимият е признат за виновен за подкуп на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение, като е приложен закон за същото престъпление и е оправдан по така предявеното му обвинение поради факта, че подкупеното длъжностно лице не заемало отговорно служебно положение. Намалено е наложеното наказание „глоба“ от 300 на 100 лева. Потвърдена е правната квалификация по чл. 304а от НК поради факта, че подкупеното длъжностно лице е с качество на полицейски орган.

С Решение № 414/13.11.2023 г. по к.н.д. № 815/2023 г. на ВКС е оставено в сила решението на Софийски апелативен съд.

Престъпление по чл. 304б от НК – 1 дело

1. Наказателно дело № 901/2023 г. е образувано по касационен протест на европейски делегиран прокурор против решението по в.н.о.х.д. № 1099/2022 г. на САС, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 4117/2021 г. на СНС. С нея подсъдимият Т. М. Д. е признат за виновен за това, че на 21.03.2021 г. в гр. Пловдив е поискал и на 02.09.2021 г. е приел от И. Т. Г. сумата от 5000 лева, която не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностни лица при Държавен фонд „Земеделие“ във връзка със службата им при извършване на проверка на място, възложена със заповед на началник сектор „Контролни проверки“ и относно наличието на основание за плащане и оторизиране на съответните

субсидии по заявление на „Вивагро“ ЕООД по Схема за обвързано подпомагане на зеленчуци – престъпление по чл. 304б, ал. 1 НК. Наложено му е наказание „лишаване от свобода“ за 6 месеца, отложено с изпитателен срок от 3 години. Подсъдимият Т. М. Д. е оправдан по обвинението в това, че на 27.02.2021 г. в гр. Пловдив е поискал и на 14.03.2021 г. в село Цалапица е приел от И. Т. Г. сумата от 5000 лева, която не му се следва, за да упражни влияние при вземане на решение от длъжностни лица при Държавен фонд „Земеделие“; по обвинението за това да е осъществил деянието и в периода от 27.02.2021 г. до 01.09.2021 г., както и по обвинението за това инкриминираното деяние да е извършено в условията на продължавано престъпление по чл. 26, ал. 1 НК.

Към настоящия момент няма постановен краен съдебен акт.

Дела с предмет престъпления на длъжностни лица с вероятен корупционен мотив

Престъпление по чл. 219, ал. 3 от НК – 1 дело

1. Наказателно дело № 326/2023 г. е образувано по касационни жалби на подсъдимия А. А. М. – директор на ТП ДЛС „Чепино“, срещу решението по в.н.о.х.д. № 241/2021 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена изцяло присъдата по н.о.х.д. № 130/2019 г. на Окръжен съд – Пазарджик. С нея А. А. М. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, за което му е наложено наказание „пробация“ за 6 месеца с две задължителни пробационни мерки. С присъдата е частично оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение по чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК.

Към настоящия момент няма постановен краен съдебен акт.

Престъпление по чл. 220 от НК – 4 дела

1. Наказателно дело № 846/2023 г. е образувано по касационна жалба на подсъдимия П. А. К. срещу решението по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна. С присъда по н.о.х.д. № 159/2021 г. на Окръжен съд – Добрич П. А. К. е признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – управител на „Водоснабдяване и канализация“ ЕООД със седалище и адрес на управление гр. Добрич, съзнателно сключил неизгодна сделка – договор за отдаване на автомобили при условията на оперативен лизинг и поръчка към договора за автомобил на стойност 48 829,25 евро с ДДС, като от това произлязла значителна вреда за „Водоснабдяване и канализация – Добрич“ АД в размер на 48 059,92 лева – престъпление по чл. 220, ал. 1 НК, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено с изпитателен срок от 3 години. Осъден е да заплати на „Водоснабдяване и канализация – Добрич“ АД сумата от 48059,92 лева, представляваща обезщетение за причинени с деянието имуществени вреди. С решение на Апелативен съд – Варна е потвърдена присъдата. С решение по к.н.д. № 752/2022 г. на ВКС въззивното решение е отменено и делото е върнато на апелативния съд за ново разглеждане.

С решение по в.н.о.х.д. № 376/2022 г. на Апелативен съд – Варна е намалено наложеното наказание на П. А. К. на 8 месеца и е отложено изтърпяването му с изпитателен срок от 3 години. Намален е размерът на обезщетението за причинени с деянието имуществени вреди на 37 504,30 лв.

Към настоящия момент няма постановен краен съдебен акт.

2. Наказателно дело № 406/2023 г.

С Решение № 250/06.07.2023 г. по к.н.д. № 406/2023 г. ВКС оставя в сила решението на Апелативен съд – Варна по в.н.о.х.д. № 264/2022 г., с което е потвърдена присъдата на Окръжен съд – Силистра по н.о.х.д. № 152/2021 г. С нея подсъдимият В. П. П. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК. Наложено му е наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, чието изтърпяване е отложено за срок от 3 години на основание чл. 66, ал. 1 от НК.

3. Наказателно дело № 673/2022 г. е образувано по протест и жалба на подсъдимия Б. А. Г. срещу решението по в.н.о.х.д. № 142/2022 г. на Апелативен съд – Пловдив. С него е изменена присъдата по н.о.х.д. № 643/2021 г. на Окръжен съд – Пазарджик, като е отменена в частта, с която е отхвърлен предявеният от гражданския ищец „Водоснабдяване, канализация и териториален водоинженеринг“ (ВКТВ) ЕООД – гр. Велинград граждански иск срещу Б. А. Г. (бивш управител на посоченото дружество). Вместо това подсъдимият е осъден да заплати на ВКТВ ЕООД сумата от 8400 лв. – обезщетение за причинени имуществени вреди. Потвърдена е присъдата в останалата част, с която Б. А. Г. е признат за невиновен в това на 25.02.2013 г. в гр. Велинград в качеството си на длъжностно лице – управител на ВКТВ ЕООД, съзнателно да е сключил неизгодна сделка с купуване на товарен автомобил, с което на дружеството е причинена значителна вреда в размер на 8400 лв., като е оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК.

С **Решение № 50176/17.01.2023 г. по к.н.д. № 673/2022 г.** ВКС отменя решението на Апелативен съд – Пловдив в гражданско-осъдителната част, като вместо това отхвърля предявения от търговското дружество граждански иск за сумата 8400 лева против подсъдимия Б. А. Г. и оставя в сила решението в останалата част.

4. Наказателно дело № 869/2021 г.

С **Решение № 60163/22.03.2023 г. по к.н.д. № 869/2021 г.** ВКС оставя в сила присъдата по в.н.о.х.д. № 3630/2019 г. на Софийския градски съд, с която е отменена присъда по н.о.х.д. № 8746/2014 г. на Софийския районен съд, като е прекратено наказателното производство, водено срещу подсъдимия Б. С. за престъпление по чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК поради изтичане на предвидената в закона давност. Първоинстанционната присъда е отменена и в гражданско-отхвърлителната част, като вместо това подсъдимият Б. С. е осъден да заплати на гражданския ищец обезщетение за претърпени имуществени вреди от деликт в размер на 115 400 лв.

Престъпление по чл. 242, ал. 4 вр. ал. 1, б. „в“ от НК – 2 дела

1. Наказателно дело № 855/2022 г. е образувано по протест и жалба на В. Ф. Р. против присъдата по в.н.о.х.д. № 548/2022 г. на Апелативен съд – Пловдив. С присъда по н.о.х.д. № 515/2020 г. на Окръжният съд – Хасково подсъдимите Р. Г. и В. Ф. Р. са признати за виновни в извършването на престъпление по чл. 242, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 2, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 4 (за подсъдимия Г.) и ал. 2 (за подсъдимия Р.) вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от НК. На Р. Г. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 13 години и „глоба“ в размер на 100 000 лева. На В. Ф. Р. са наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 9 години и „глоба“ в размер на 100 000 лева. Подсъдимият Г. е оправдан по обвинението да е действал и като подбудител по смисъла на чл. 20, ал. 3 от НК. С въззивната присъда на Апелативен съд – Пловдив е отменена първоинстанционната присъда, като подсъдимият Г. е оправдан изцяло по обвинението за престъпление по чл. 242, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 2, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК, а подсъдимият Р. – за това да е бил подпомогнат от подсъдимия Г. В останалата част присъдата е потвърдена.

С **Решение № 89/02.03.2023 по к.н.д. № 855/2022 г.** ВКС изменя присъдата по в.н.о.х.д. № 548/2022 г. на Апелативен съд – Пловдив в частта, с която подсъдимият В. Ф. Р. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 242, ал. 4, пр. 1 вр. ал. 2 от НК, като преквалифицира деянието му в такова по чл. 242, ал. 2, пр. 1 от НК и му налага наказанията „лишаване от свобода“ за 6 години и „глоба“ в размер на 50 000 лева, като оставя в сила присъдата в останалата част.

2. Наказателно дело № 578/2022 г.

С **Решение № 50121/24.01.2023 по к.н.д. № 578/2022 г.** ВКС отменя решението по в.н.о.х.д. № 123/2022 г. на Апелативен съд – Пловдив и връща делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд от стадия на съдебното заседание. С въззивното решение на Апелативен съд – Пловдив е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 518/2020 г. на Окръжен съд – Хасково. С нея подсъдимият С. Й. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл.

242, ал. 4 вр. ал. 2 вр. чл. 20, ал. 2 от НК и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 16 години, като и „глоба“ на размер на 200 000 лв.

Престъпление по чл. 256, ал. 2 от НК – 2 дела

1. Наказателно дело № 133/2023 г. е образувано по касационна жалба на П. С. К. срещу решението по в.н.о.х.д. № 1274/2020 г. на САС, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 873/2018 г. на СГС. С нея подсъдимият П. С. К. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 256, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и му е наложено наказанието „лишаване от свобода“ за 3 години, отложено с изпитателен срок от 5 години. Лишен е от право да заема длъжност в управителни и надзорни органи за срок от 3 години.

С **Решение № 119/30.03.2023 г. по к.н.д. № 133/2023 г.** ВКС отменя решението по в.н.о.х.д. № 1274/2020 г. на САС и потвърдената с него присъда по н.о.х.д. № 873/2018 г. на СГС и прекратява наказателното производство, водено спрямо П. С. К. за престъпление по чл. 256, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, поради изтекла абсолютна давност.

2. Наказателно дело № 513/2022 г. е образувано по жалба на С. М. К. срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 232/2020 г. на Апелативен съд – Варна. С присъда по н.о.х.д. № 57/2017 г. на Окръжен съд – Разград С. М. К. е признат за виновен за това, че в периода 13.08.2010 г. – 19.05.2012 г. като собственик и управител на ЕООД при условията на продължавано престъпление и на посредствено извършителство чрез управител на счетоводна къща получил от държавния бюджет неследваща се парична сума в особено големи размери (престъпление по чл. 256, ал. 2, предл. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК), за което са му наложени наказанията „лишаване от свобода“ за 3 г., отложено за срок от 5 г., конфискация на част от недвижим имот и лишаване от право да упражнява търговска дейност за срок от 3 години. Признат е за невиновен по обвинението за извършено престъпление и по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, точки 2, 6 и 7 вр. чл. 26, ал. 1 НК (избягване установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери при условията на продължавано престъпление и на посредствено извършителство). С въззивната присъда първоинстанционната е отменена в частта, с която подсъдимият е признат за невиновен и оправдан за престъплението по чл. 255, ал. 3 вр. ал. 1, точки 2, 6 и 7 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, и е признат за виновен, че в периода 08.06.2012 г. – 12.07.2012 г. е избегнал установяването и плащането на данъчни задължения в особено големи размери, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години. С новата присъда е отменено условното осъждане. Определено е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, като към него са присъединени наказанията за конфискация и лишаване от право. Групирано е наказанието по присъдата с наказанието по друга присъда на подсъдимия и отделно е приведено в изпълнение предходно осъждане на С. М. К. С присъдата на апелативния съд е изменена и присъдата на окръжния съд в частта за престъплението по чл. 256, ал. 2, предл. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като е приложен закон за същото наказуемо престъпление и подсъдимият е признат за невиновен по част от обвинението. В останалата част присъдата на първата инстанция е потвърдена.

С **Решение № 50143/25.01.2023 г. по к.н.д. № 513/2022 г.** ВКС отменя присъдата на Апелативен съд – Варна по в.н.о.х.д. № 232/2020 г. в частта, с която е приложен чл. 23 от НК, както и в частта, с която С. М. К. е признат за виновен в извършването на престъпление по 255, ал. 3 вр. ал. 1, т. 2, 6 и 7 вр. чл. 26 от НК и го оправдава по това обвинение, като оставя в сила въззивната присъда в останалата част.

Престъпление по чл. 280, ал. 2, т. 5, пр. последно от НК – 1 дело

1. Наказателно дело № 870/2022 г. е образувано по жалба на Л. Д., роден в Гвинея, срещу решението на АСНС – закрит по в.н.о.х.д. № 131/2021 г., с което е изменена присъдата на СНС по н.о.х.д. № 1574/2016 г. С нея С. Д. Т., К. К. Т. и Л. Д. са признати за виновни в това, че на 04.08.2013 г. в района на с. Ново Ходжово, общ. Сандански, в съучастие като помагачи умишлено улеснили Г. Т. Г. да извърши престъпление – опит да преведе през границата на

страната с Република Гърция група от хора, които не са български граждани, без разрешението на надлежните органи на властта, поради което са им наложени наказанията „лишаване от свобода“ от по 3 години и „глоба“ в размер на по 10 000 лв. за всеки един от тях. К. К. Т. е признат за виновен и в това, че на 11.09.2013 г. в с. Марикостиново, общ. Петрич, в частен дом държал боеприпаси, без да има за тях надлежно разрешение, поради което му е наложено наказанието „лишаване от свобода“ за 6 месеца. Определено му е общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, към което е присъединено и наказанието „глоба“ от 10 000 лв. С решение на АСНС по в.н.о.х.д. № 347/2017 г. присъдата на СНС е потвърдена изцяло. С решение по к.н.д. № 659/2020 г. на ВКС е отменено решението на АСНС в частта, с която Л. Д., К. К. Т. и С. Д. Т. са признати за виновни в извършване на престъпление по чл. 280, ал. 2 вр. чл. 18, ал. 1 от НК. Делото е върнато за ново разглеждане в отменената част.

С обжалваното сега пред ВКС решение по в.н.о.х.д. № 131/2021 г. на АСНС е изменена присъдата, като Л. Д., С. Д. Т. и К. К. Т. са признати за виновни в извършване на престъпление по чл. 280, ал. 2, т. 3 и т. 5 вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК за това, че на 04.08.2013 г. в с. Ново Ходжово са направили опит да преведат през границата на страната с Република Гърция група от хора, които не са български граждани, като деянието е останало недовършено по независещи от волята на дейците причини. Признати са за невинни в това в съучастие като помагачи умишлено да са улеснили Г. Т. Г. да осъществи горното деяние, поради което са оправдани по повдигнатото им обвинение по чл. 20, ал. 1 и ал. 4 от НК. АСНС намалява размера на наложените на Л. Д. наказания „лишаване от свобода“ от 3 г. на 1 г., отложено за 3 г., и „глоба“ от 10 000 лв. на 1000 лв. Намалява размера на наложените на К. К. Т. наказания за престъплението по чл. 280, ал. 2, т. 3 и т. 5 вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК „лишаване от свобода“ от 3 г. на 1 г. и „глоба“ от 10 000 лв. на 1000 лв. Намалява размера на наложеното на К. К. Т. общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ от 3 г. на 1 г., отложено за 3 г., и размера на наказанието „глоба“ от 10 000 лв. на 1000 лв. Намалява размера на наложените на С. Д. Т. наказания „лишаване от свобода“ от 3 г. на 2 г., отложено за 4 г., и „глоба“ от 10 000 лв. на 1000 лв. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

С **Решение № 37/26.01.2023 г. по к.н.д. № 870/2022 г.** ВКС оставя в сила решението на Апелативния специализиран наказателен съд по в.н.о.х.д. № 131/2021 г.

Престъпление по чл. 282 от НК – 4 дела

1. Наказателно дело № 953/2023 г. е образувано по протест срещу присъдата по в.н.о.х.д. № 241/2023 г. на САС. С нея е отменена присъдата по н.о.х.д. № 336/2018 г. на Софийския окръжен съд, с която подсъдимият Н. И. С. е признат за виновен и осъден по обвинението да е извършил престъпление по чл. 282, ал. 1 НК, и вместо това Н. И. С. е признат за невинен в това, че в периода от 31.01.2014 г. до 16.10.2014 г. в с. Брусен, общ. Етрополе и гр. Пирдоп, Софийска област, в качеството си на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б. „б“ НК – помощник частен съдебен изпълнител (ЧСИ), е нарушил служебните си задължения по чл. 37 вр. чл. 19, ал. 1 от ЗЧСИ, като извършил действията по чл. 483, 484 ГПК и по чл. 496 ГПК, с които действия осъществил публична продажба на самостоятелна метална постройка на стойност от 9800 лв., без тази постройка да е била включена в изпълнителите листове, издадени от Районен съд – Етрополе, и въз основа на които били образувани съответно изпълнителни дела по описа на ЧСИ, с цел да набави за И. Д. К. облага в размер на 9800 лева и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици за РПК – Етрополе в размер на 9800 лева, поради което и на основание чл. 304 НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 282, ал. 1 НК.

С **Решение № 459/04.12.2023 г. по к.н.д. № 953/2023 г.** на ВКС е оставена в сила присъдата по в.н.о.х.д. № 241/2023 г. на Софийския апелативен съд.

2. Наказателно дело № 722/2023 г.

С **Решение № 466/06.12.2023 г. по к.н.д. № 722/2023 г.** ВКС отменя решението по в.н.о.х.д. № 1/2023 г. на Военно-апелативния съд в частта, с която е потвърдена присъдата на Военен съд – София по н.о.х.д. № 202/2020 г. в гражданската ѝ част и връща делото за ново

разглеждане само в гражданската му част от друг състав на въззивния съд от стадия на съдебното заседание. С присъдата по н.о.х.д. № 202/2020 г. на Военен съд – София подсъдимата С. Г. Г. е призната за невинна в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Отхвърлен е и предявеният граждански иск. С въззивното решение първоинстанционната присъда е потвърдена.

3. Наказателно дело № 383/2023 г.

С **Решение № 238/30.06.2023 г. по к.н.д. № 383/2023 г.** ВКС оставя в сила решението по в.н.о.х.д. № 485/2022 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена присъдата на Окръжен съд – Хасково по н.о.х.д. № 489/2021 г. С нея подсъдимият А. Д. А. е признат за виновен и осъден за извършено от него престъпление по чл. 282, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 3 НК и му е наложено наказание „пробация“ с две пробационни мерки с продължителност 7 месеца за всяка, като е оправдан по първоначално повдигнатото му обвинение за това, че от деянието са настъпили вредни последици. А. Д. А. е признат за виновен и осъден и за извършено от него престъпление по чл. 316 вр. чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК и вр. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. Б, пр. 1 НК, като му е наложено наказание „пробация“ със същите пробационни мерки за срок от по 6 месеца. На основание чл. 23, ал. 1 НК е определено едно общо най-тежко наказание „пробация“ с двете пробационни мерки с продължителност 7 месеца. Със същата присъда за признати за виновни и осъдени и подсъдимите Ю. Б. Б. и Д. Д. Ю., съответно за извършени престъпления по чл. 282, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК за първия и по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК за втория, като и на двамата е наложено наказание „пробация“.

4. Наказателно дело № 306/2023 г. е образувано по касационна жалба на подсъдимия И. Г. М. – длъжностно лице, полицейски орган – старши полицай към „Охранителна полиция“ СДВР, срещу въззивната присъда по в.н.о.х.д. № 611/2022 г. на САС, с която е отменена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 1245/2020 г. на Софийския градски съд. С въззивната присъда подсъдимият е признат за виновен по първоначално повдигнатото му обвинение по чл. 282, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което не изпълни служебните си задължения с цел да набави за себе си облага), и е осъден на наказание „лишаване от свобода“ в размер на 1 година, отложено за срок от 3 години.

С **Решение № 386/26.10.2023 г. по к.н.д. № 306/2023 г.** ВКС отменя присъдата на Софийския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 611/2022 г., като оправдава И. Г. М. по обвинението по чл. 282, ал. 1 НК.

Престъпление по чл. 311, ал. 1 от НК – 4 дела

1. Наказателно дело № 700/2023 г. е образувано по касационна жалба на К. К. В. срещу въззивната присъда по в.н.о.х.д. № 643/2021 г. на Окръжен съд – Кюстендил, с която е отменена присъдата на Районен съд – Кюстендил по н.о.х.д. № 1532/2017 г. в частта, с която подсъдимият е признат за невиновен и оправдан в извършване на престъпление по чл. 311, ал. 1, пр. 1 от НК. Вместо това К. К. В. е признат за виновен в това, че на 22.01.2013 г. на ГКПП – Гюешево, като длъжностно лице – старши инспектор в Агенция „Митници“, МП – Гюешево, Митница „Югозападна“, в кръга на службата си съставил официален документ, в който удостоверил неверни обстоятелства, с цел да бъде използван този документ като доказателство за тези обстоятелства, за да бъде избегнато поставянето на съответната митническа стока под съответен митнически режим. На основание чл. 311, ал. 1, пр. 1 от НК вр. чл. 36, 37 и 54 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 1 година, изпълнението на което е отложено с изпитателен срок от 3 години. Лишен е от право да заема държавна длъжност в Агенция „Митници“ за срок от 1 година. Оправдателната присъда на Районен съд – Кюстендил по обвинението срещу подсъдимия за извършено от него престъпление по чл. 310, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 308, ал. 1, пр. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК е потвърдена.

Към настоящия момент няма постановен краен съдебен акт.

2. Наказателно дело № 546/2023 г. е образувано по жалба на подсъдимия П. А. К. срещу новата присъда, постановена по в.н.о.х.д. № 764/2022 г. на Окръжен съд – Бургас. С нея е отменена изцяло оправдателната първоинстанционна присъда по н.о.х.д. № 2930/2021 г. на Районен съд – Бургас и П. А. К. е признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – ръководител на участък „Горско стопанство“ в Общинско горско предприятие – Созопол, извършил престъпление по чл. 311 от НК – съставил в кръга на службата си общо 22 официални документа, в които удостоверил неверни обстоятелства, с цел да бъдат използвани тези документи като доказателство за отразените обстоятелства. Наложено му е наказание „лишаване от свобода“ за 6 месеца, отложено за изпитателен срок от 3 години.

С **Решение № 345/11.10.2023 г. по к.н.д. № 546/2023 г.** ВКС оставя в сила присъдата, постановена по в.н.о.х.д. № 764/2022 г. на Окръжен съд – Бургас.

3. Наказателно дело № 313/2023 г. е образувано по касационна жалба на подсъдимата П. Ж. М. – длъжностно лице, съдебен секретар в Районен съд – Видин, срещу произнесена от Апелативния специализиран наказателен съд – закрит въззивна присъда по в.н.о.х.д. № 537/2020 г., с която частично е отменена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 4733/2019 г. на СНС – закрит. С въззивната присъда подсъдимата е призната за виновна по първоначално повдигнатото ѝ обвинение по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (длъжностно лице, което в кръга на службата си състави официален документ, в който удостовери неверни обстоятелства, с цел да бъде използван този документ като доказателство), и е осъдена на наказание „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца, отложено за срок от 3 години.

С **Решение № 315/20.09.2023 г. по к.н.д. № 313/2023 г.** на ВКС е оставена в сила присъдата по в.н.о.х.д. № 537/2020 г. на АСНС (закрит).

4. Наказателно дело № 98/2023 г. е образувано по касационен протест срещу въззивната присъда по в.н.о.х.д. № 392/2021 г. на Окръжен съд – Кюстендил, с която е отменена присъдата на Районен съд – Кюстендил по н.о.х.д. № 1251/2020 г. в частта, с която подсъдимият В. М. В. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 311, ал. 1 в условията на продължавано престъпление и осъден да заплати сторените по делото разноски. Вместо това подсъдимият е признат за невинен в това, че за периода от 09.10.2017 г. до 16.11.2017 г. в горска територия в землището на с. Бистрица, общ. Дупница, в условията на продължавано престъпление през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, в кръга на службата си като помощник-лесничей, експедиращ дървесина, е съставил официални документи – електронни превозни билети, в които е удостоверил неверни обстоятелства – че е извършена експедиция на средна строителна дървесина вместо действително експедираната едра строителна дървесина, с цел да бъдат използвани тези документи като доказателство за тези обстоятелства, поради което е оправдан по повдигнатото срещу него обвинение за извършване на престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК.

Към настоящия момент няма постановен краен съдебен акт.

Дела с предмет злоупотреба със служебно положение на длъжностни лица и престъпления на недлъжностни лица с вероятен корупционен мотив

Престъпление по чл. 167, ал. 2 – 4 от НК – 1 дело

1. Наказателно дело № 362/2023 г. е образувано по касационна жалба от подсъдимата Й. И. В. срещу въззивната присъда на Окръжен съд – Благоевград по в.н.о.х.д. № 37/2022 г. С присъда на Районен съд – Благоевград по н.о.х.д. № 1595/2021 г. Й. И. В. е призната за невиновна и е оправдана по предявеното ѝ обвинение за престъпление по чл. 167, ал. 2 от НК. С новата въззивна присъда първоинстанционната е отменена изцяло и вместо това подсъдимата е призната за виновна по обвинението за престъпление по чл. 167, ал. 2 от НК. Наложено ѝ е наказание „лишаване от свобода“ за срок от 11 месеца, изтърпяването на което е отложено с 3-

годишен изпитателен срок. От съда не са наложени кумулативно предвидените наказания глоба и лишаване от права. Със същата присъда е присъдена равностойността на липсващия предмет на престъплението, като подсъдимата е осъдена да заплати в полза на държавата сумата от 150 лв.

С Решение № 329/02.10.2023 г. по к.н.д. № 362/2023 г. на ВКС е отменена въззивната присъда на Окръжен съд – Благоевград по в.н.о.х.д. № 37/2022 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд от стадия на съдебното заседание.

Престъпление по чл. 201 от НК – 1 дело

1. Наказателно дело № 559/2023 г. е образувано по искане на осъдения Л. М. Х. за възобновяване на н.о.х.д. № 1037/2020 г. на Районен съд – Пловдив. С присъда на Районен съд – Пловдив подсъдимият Л. М. Х. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 201 от НК и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 6 месеца, като изпълнението е отложено с изпитателен срок от 3 години и 6 месеца. Уважен е и предявеният граждански иск за имуществени вреди. С решение по в.н.о.х.д. № 37/2022 г. на Окръжен съд – Пловдив е изменена първоинстанционната присъда, като е намалено наложеното наказание „лишаване от свобода“ на 3 месеца, намален е и изпитателният срок на 3 години.

С протоколно определение № 415/20.09.2023 г. на ВКС на основание чл. 423, ал. 3 от НПК е прекратено производството за възобновяване на наказателното дело поради неявяването на осъдения в съдебно заседание и делото е изпратено на Апелативен съд – Пловдив за преценка и евентуално произнасяне по изложените доводи по чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК.

Престъпление по чл. 202, ал. 1, т. 1 и т. 2 – 1 дело

1. Наказателно дело № 694/2023 г. е образувано по искане на главния прокурор за възобновяване на ч.н.д. № 90/2022 г. на Окръжен съд – Кърджали. С решението по делото съдът е признал и приел за изпълнение в Република България на основание чл. 12, ал. 8 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или на мерки, включващи лишаване от свобода (ЗПИИСАННЛСМВЛС) решение, постановено на 04.03.2022 г. от Тричленен апелативен съд тежки престъпления Тракия – 2а Степен, влязло в сила на 21.07.2022 г., с което на М. К. Н. за извършено от него престъпление по Наказателния кодекс на Република Гърция и Закон № 4251/2014 г., представляващо престъпление по чл. 281, ал. 2, т. 1 и т. 5 вр. ал. 1 от НК на Република България, е наложено наказание „лишаване от свобода“ за 20 години, и е приспособил на основание чл. 13, ал. 1 ЗПИИСАННЛСМВЛС, определяйки осъденият да изтърпи 6 години „лишаване от свобода“. С решението на основание чл. 12, ал. 9 ЗПИИСАННЛСМВЛС съдът приспаднал от така адаптираното наказание изтърпяната част от наказанието и временното задържане на осъдения в Република Гърция в размер на 5 години, 2 месеца и 20 дни, изчислени към 19.09.2022 г. Решението не е обжалвано и е влязло в сила на 07.06.2023 година.

С Решение № 381/26.10.2023 г. по к.н.д. № 694/2023 г. ВКС възобновява ч.н.д. № 90/2022 г. на Окръжен съд – Кърджали и изменя решението по делото в частта му относно приложението на чл. 12, ал. 9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, като на основание чл. 12, ал. 9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС зачита изтърпяната част от наказанието и временното задържане на осъдения М. К. Н. в Република Гърция в размер на 5 години, 2 месеца и 20 дни, изчислени към 19.09.2022 г., изтърпяната част от наказанието в периода от 20.09.2022 г. до фактическото му предаване в Република България и приспадналите по други причини от общата продължителност на наложеното му наказание на 2 години, 6 месеца и 29 дни.

Престъпление по чл. 203, ал. 1 от НК – 1 дело

1. Наказателно дело № 167/2023 г. е образувано по касационен протест срещу решението по в.н.о.х.д. № 49/2022 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда на Софийския военен съд. С нея подсъдимата М. И. К.-И. – бивш началник на Клиниката по

дерматология и венерология при Военномедицинската академия, е призната за невинна по повдигнатото ѝ обвинение по чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 и 2 вр. ал. 1 от НК – за това, че в качеството ѝ на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение, е превишила правата си с цел да набави за себе си или за друго имотна облага, като от деянието са настъпили значителни вредни последици и случаят е особено тежък. Подсъдимата е оправдана и за това, че в качеството ѝ на длъжностно лице е присвоила чужди пари, поверени ѝ да ги управлява, като присвояването е в особено големи размери, представляващо особено тежък случай.

Към настоящия момент няма постановен краен съдебен акт.